

του, ὅπως εὗρη τὸν δρόμον, ἡμεῖς δ' ἐξηκολουθή-
σαμεν συνομιλοῦντες περὶ αὐτοῦ.

— Δὲν εἶνε πραγματικῶς παράδοξος ἄνθρωπος; εἶπον τότε εἰς τὸν Γκουῶ. Δὲν προξενοῦν ἀληθῆ ἐκπληξιν αὐτῇ ἡ φλογερὰ εὐγνωμοσύνη, αὐτὸ τὸ κράμα τῆς ἀφελείας καὶ τοῦ μεγαλείου; Εἶδες ποίας λέξεις εὗρισκει ἐνίοτε; Ἐνθυμοῦμαι ὅτι μίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπῆγα νὰ τὸν ἰδῶ, τὸν εὗρηκα καθήμενον εἰς τὴν γωνίαν τῆς ἐστίας τοῦ μὲ ἓνα ἄλλον δυστυχῆ, ὅστις ἐτυφλώθη ἐπίσης ἀπὸ ἐκρηξίν ὑπονόμου.

— Περὶ τίνος συνομιλοῦσατε καὶ οἱ δύο σας; τῷ εἶπον.

— Διὰ τὸν ἥλιον, μοὶ ἀπήντησεν. Ἐπειτα δὲ ἐξηκολούθησεν. Ἀποδείξει πῶς εἶνε ἓνας Θεός, εἶνε τὸ φῶς. Οἱ ἄνθρωποι κάνουν φῶς, ἀλλὰ θέλουν ζύλα γιὰ ν' ἀνάψουν φωτιά, λάδι διὰ νὰ φέξουν. Μὰ κ' αὐτὸ τὸ φῶς τῶν δὲν λάμπει πολὺ. Καὶ ἓνα δάσος ἀν' ἀνάψης θὰ φωτίσῃ δύο τρεῖς ὥρας μακρὰ. Μὰ τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ λάμπει παντοῦ, παντοῦ.

Τὰς λέξεις ταύτας ἀπήγγειλεν ὁ Θωμᾶς μετὰ τίνος ἐκστάσεως. Οὕτω λοιπὸν ὁ τυφλὸς οὗτος χωρικός τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἀνεύρισκε ἐν τῷ φωτί, δοξάζων τὸν ἥλιον τὸν ὁποῖον δὲν ἀπολαμβάνει. Τὸ δυστύχημά του τῷ ἐχρησίμειυσεν ὡς ὁδηγός, ὡς διδάσκαλος. Πόσον ὀλίγοι βλέπουν τόσον εὐκρινῶς ὅσον ὁ μαθητὴς οὗτος τῆς τυφλότητος!

(Ern. Legouvé.)

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Ἐγγὺς μεγάλης πόλεως, ἐπὶ εὐρείας λεωφόρου, ἐβάδιζεν εἰς ἄνθρωπος ἀσθενικός καὶ γέρων.

Ἐβάδιζε κλονούμενος. Αἱ κάτισχοι κνήμαι του ἐσύροντο, ἠγείροντο δὲ κ' ἐπετίθεντο βαρεῖαι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὡσεὶ μὴ ἀνήκον πλέον εἰς αὐτόν. Ῥάχη ἦσαν τὰ ἐνδύματά του, ἡ δὲ γυμνὴ αὐτοῦ κεφαλὴ κατέπιπτεν ἐπὶ τὸ στῆθός του. Δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ πλέον, εἶχεν ἀπαυδήσει.

Ἐκαθέσθη ἐπὶ λίθου παρὰ τὴν ὁδόν, ἐκλινεν ἔμπρός, ἐστήριξε τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τῶν γονάτων, ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Διὰ τῶν παραμορφωθέντων δὲ δακτύλων τὰ δάκρυα αὐτοῦ ἐπιπτον στάγδην ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τεφρᾶς κόνεως.

Ἄνεμιμνήσκειτο.

Ἄνεμιμνήσκειτο πῶς, καὶ οὗτος, ἦτό ποτε ἔμπλεως ὑγείας καὶ ἔμπλεως πλούτου, καὶ πῶς κατέφθειρε τὴν ὑγίειαν καὶ ἔδαπάνησε τὸν πλοῦτον αὐτοῦ δι' ἄλλους, φίλους καὶ ἐχθρούς. Καὶ τώρα οὐδὲ τεμάχιον ψωμίου ἔχει, καὶ πάντες τὸν ἐγκατέλιπον, οἱ φίλοι χαχύτερον τῶν ἐχθρῶν. Ἐπέ-

πρωτο λοιπὸν νὰ ἐξευτελισθῆ μέχρι καὶ τοῦ ζητεῖν ἐλεημοσύνην;

Ἡ καρδιά αὐτοῦ ἦτο πλήρης πικρίας καὶ αἰσχούς.

Τὰ δὲ δακρυά του ἐπιπτον, ἐπιπτον ὀλονέν, μικρὰς κηλίδας σχηματίζοντα ἐπὶ τῆς τεφρᾶς κόνεως.

Αἴφνης ἤκουσε φωνὴν καλοῦσαν αὐτὸν ὀνομαστί· ἀνύψωσε τὴν κεκμηκυῖαν κεφαλὴν καὶ εἶδεν ἐνώπιόν του ἄγνωστον.

Ἄγνωστον ἔχοντα ἤρεμον καὶ σοβαρὰν μορφήν ἄλλ' οὐχὶ καὶ τραχεῖαν. Βλέμμα ὄξυ ἄλλ' οὐχὶ καὶ σκληρόν.

— Ἐδώκες ὄλον σου τὸν πλοῦτον, τῷ εἶπε πράεως· ἀλλὰ δὲν λυπεῖσαι διότι ἔπραξες τὸ ἀγαθόν;

— Δὲν λυποῦμαι, εἶπεν ὁ γέρον ἀναστενάξας... Ἄλλ' ἰδὲ ἀποθνήσκω τῆς πείνης.

— Ἄν δὲν ὑπῆρχον ὅμως ἐπαῖται, ποῖος θὰ ἔτεινε πρὸς σέ τὴν χεῖρα; ἐξηκολούθησεν ὁ ἄγνωστος· δὲν θὰ εὗρισκες ἀφορμὴν νὰ δείξης καὶ νὰ ἐνασκήσης τὴν ἄρετὴν σου.

Ὁ γέρον οὐδὲν ἀπεκρίνατο ἄλλ' ἐβυθίσθη εἰς ῥέμβηθιν.

— Μὴ φαίνεσαι λοιπὸν τώρα ἀλαζών, ταλαίπωρε γέρον· πήγαίνε, τείνον τὴν χεῖρα· δὸς καὶ σὺ ὁμοίως, εἰς ἄλλους ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, εὐκαιρίαν νὰ δείξουν ὡς σὺ, ὅτι εἶνε ἀγαθοί.

Ὁ γέρον ἠνωρθώθη, ἀνύψωσε τὰ ὄμματα. Ἄλλ' ὁ ἄγνωστος εἶχεν ἤδη ἐξαφανισθῆ, καὶ μακρὰν, ἐπὶ τῆς λεωφόρου, εἰς διαβάτης ἐπεφάνη.

Ὁ γέρον ἐπλησίασε καὶ ἔτεινε αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Ὁ διαβάτης ἀπέστρεψε περιφρονητικῶς τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ἐπαίτου.

Ἄλλὰ μετ' αὐτὸν ἤρχετο ἄλλος, οὗτος δ' ἠλέησε τὸν γέροντα.

Ὁ δὲ γέρον ἠγόρασεν ἄρτον μὲ τὰ κερμάτια ἅτινα τῷ ἐδόθησαν, τὸ δ' ἐπαίτηθὲν τεμάχιον ἄρτου ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἠδύ, οὐδ' ἐνεῖχε πλέον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ αἰσχύνην, ἀλλὰ τοῦναντίον, εἰρηνική τις εὐαρέσκεια κατέλαβε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

(Τουργένιεφ)

Ἡ καθ' ἡμέραν συγγραφή, ἡ καθημερινὴ ἐξάντλησις τῆς διανοίας, ὁπόσους καὶ ὁποίους ἀγῶνας ἀπαιτοῦσι! Σχεδὸν ἀναγκάζομαι νὰ πιστεύσω, ὅτι ὁ παλαιὸς περὶ τοῦ λίθου τοῦ Σισύφου μῦθος ἀλληγορεῖται πρὸς τὴν ἀδιάλειπτον ἐργασίαν τοῦ ἐφημεριδογράφου. Ἡ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἀπορρόφησης τῆς διανοητικῆς ἐργασίας τόσων καὶ τόσων συγγραφέων καθίστησι πλέον ἢ ἐπαρκῶς εὐνόητον τὸ αἶτιον τοῦ φιλολογικοῦ μαρασμοῦ. Ὁ τύπος, ἄλλος Μινώταυρος, (ἓνα μὴ ἀπομακρυνθῶμεν τῆς μυθολογίας), Μινώταυρος ὅμως σύμμικτος μὲ Σειρήνα, προσελκύεται καὶ καταβροχθίζει: χορείας λαμπρῶν διανοιῶν, αἵτινες θὰ ἐτίμων

τὰ γράμματα, καὶ ὦν τὰ τῆδε κάκεισε διασπαρμένα ἔργα, τὰ ἐφημερὰ κατασκευάσματα, σαφώνουσιν ὡς φύλλα ξηρὰ οἱ ἄνεμοι.

Ἐλέγθη, ὅτι πολλοὶ εὐτυχεῖς ἦτο δυνατόν νὰ γίνωσιν ἐκ τῆς εὐτυχίας, ἥτις ἀπόλλυται ἐν τῇ γῇ· ἐπίσης προσφυῶς θὰ ἐλέγετο, ὅτι πολλὰ καλὰ βιβλία θὰ ἐγράφοντο διὰ τῶν σπαταλωμένων ἐν ταῖς ἐφημερίαι.

(Em. Augier.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μεγάλην ἐντύπωσιν ἐνεπαύθη ἐσχάτως ἐν Ῥόσφορντ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ἀγγελία ὅτι ἡ μὴ Νέλλη Δὴν, θυγατὴρ πλουσιωτάτου τραπεζίτου, ἐξήτησεν ἐργασίαν ἐν τινὶ κλωστηρίῳ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ εἰργάθη ἀληθῶς ἐν αὐτῷ λαδοῦσα ὡς αἱ λοιπαὶ ἐργάτιδες ἡμερομισθίον 60 ἑκατοστὰ τοῦ δολλαρίου (3 δρ. περίπου). Οὐδεὶς κατ' ἀρχῆς ἐδυνήθη νὰ μαντεύσῃ τίνος ἔνεκα λόγου ἡ ὑπέρφλοτος αὐτὴ ἀπεφάσισε τοῦτο, ἀλλὰ ταχέως ἀπεκαλύφθη τὸ κήριον. Ἡ μὴ Νέλλη, μὴ ἐπαρκούσης τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς διδομένης αὐτῇ μεγάλης ἐπιχορηγήσεως διὰ τὰ ἰδιαίτερα τῆς ἔξοδα, νὰ κατασκευάσῃ ὅσας ἤθελε πολυτελεστάτας ἐσθήτας ἐξήτησεν αἴτησιν ταύτης. Ἄλλ' ὁ γέρον πατὴρ αὐτῆς, ὅστις καυχᾶται ὅτι διὰ τῆς ἰκανότητός του καὶ τῆς ἐργασίας του κατῴρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ κλοσσιαίαν περιουσίαν, τῇ εἶπε. « Παιδί μου, καθὼς φαίνεται δὲν ἔχεις τὴν ἐλαχίστην ἰδίαν περὶ τῆς ἀξίας τῶν χρημάτων καὶ τοῦτο μόνον εἰξεύρεις νὰ τὰ σκορπίῃς ἀλύπητα. Δοκίμασε ὅμως καὶ σὺ ἀπαξ τοῦλάχιστον νὰ κερδίσῃς κἄτι τι διὰ τῆς ἐργασίας σου, καὶ ἐγὼ διὰ κάθε πεντάλεπτον ποῦ θὰ κερδίξῃς νὰ σοῦ δώω ἐν τάλληρον.» Ἡ ἐπίμονος νεῆνις δὲν ἐπερίμεινε νὰ τῇ ἐπαναλάβῃ τὴν πρότασιν ὁ πατὴρ τῆς· ἀντὶ δὲ νὰ νὰ κοπιᾷσῃ εἰς κατασκευὴν κομποῦ τίνος χειροτεχνήματος, ὅπερ ἐδύνατο κατόπιν νὰ πωλήσῃ, ἠθέλησε ταχέως καὶ ἀκόπως νὰ κερδίσῃ ὅσον ἔνεστι πλεῖνα χρήματα, καὶ ἐσκέφθη ὅτι ἂν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα εἰργάζετο ἐν τῷ κλωστηρίῳ ἀντὶ τοῦ ἡμερομισθίου ἐκ 360 ἑκατοστῶν τοῦ δολλαρίου, θὰ ἐλαμβάνε παρά τοῦ πατρὸς τῆς 360 τάλληρα· δὲν ἐχρειάζετο δὲ πλεῖονα χρήματα τότε. Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον· ἤρχισε νὰ ἐργάζηται ἐν τῷ κλωστηρίῳ, ἀλλὰ δὲν κατῴρθωσε νὰ ἐργασθῇ πλεόν τῆς μιᾶς ἡμέρας· τοῦτο μὲν διότι αἱ λοιπαὶ ἐργάτιδες καθ' ὄλην τὴν ἡμέραν ἐχλεύαζον καὶ ἔσκωπτον αὐτήν, τοῦτο δὲ διότι ὅλη ἡ πόλις συρρέρυσεν εἰς τὸ κλωστήριον ἵνα ἴδῃ ἐργαζομένην ἐν αὐτῷ τὴν θυγατέρα τοῦ πολυταλάντου τραπεζίτου.

Μεγάλην καὶ ἀξιόμιμητον καινοτομίαν ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Βρυξελλῶν εἰς τὰ παρθεναγωγεῖα τῆς πόλεως, προσθέσαν εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτῶν καὶ τὴν ὑποχρεωτικὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῆς μαγειρικῆς καὶ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τούτων ἔσται θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ. Τὰ κοράσια θὰ διδάσκονται τὴν θρησκευτικὴν δύναμιν πάντων τῶν εἰδῶν τῆς τροφῆς, τὴν παρασκευὴν τῶν ἐδεσμάτων, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ τὴν τέχνην τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφίμων καὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκια-

κῆς δαπάνης. Ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσι τῶν διδασκαλείων τῶν θηλέων θὰ διδάσκηται καὶ ἡ μαγειρικὴ παρασκευὴ ἐκλεκτῶν ἐδεσμάτων καὶ γλυκισμάτων.

Σουηδὸς τις μηχανικός, ὀνόματι Shiston, ἐφευρεν ἔνδυμα ἀφλεκτον, ἀκίνδυνον καθιστῶν τὴν ἐπὶ ὥραν ὀλοκλήρον δικμονὴν τοῦ φοροῦντος αὐτὸ ἐντὸς τῶν φλογῶν. Τὸ ἔνδυμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς χιτῶνος φορομένου κατάσαρκα καὶ κατασκευαζομένου ἐξ ὑφάσματος ἐπιχειρισμένου διὰ καουτσούκ, καὶ ἐνὸς ἐπιβλήματος κατασκευαζομένου ἐκ δέρματος ἀσπάλακος· ὅτε χιτῶν καὶ τὸ ἐπιβλήμα συνεννοῦνται μετὰ κράνους, ὁμοίον τῷ κράνῳ τοῦ σκαφῆδρου, ὅπερ φοροῦσιν οἱ δῦται, καλύπτοντος δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πυροσβέστου. Διὰ τοῦ κράνους τούτου εἰσέρχεται ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ καὶ ταύτοχρόνως ὑδρὸς πληροῦν τὸν μεταξὺ τῶν δύο φορεμάτων χώρον καὶ ἐμποδίζον οὕτω τὴν ἀνάφλεξιν αὐτῶν. Ἄπαντα τὰ γενόμενα πειράματα ἐπέτυχον πληρέστατα, ἀποδείχοντα τὴν χρησιμότητα τοῦ πυροσβέστικου τούτου ἔνδυματος.

Μεγίστη εἶναι ἡ ἔτησις αἴτησις τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου ἐν Ἰνδικῇ, σπουδαίους ἐμπνεύσας φόβους εἰς τὰς σιτοφόρους χώρας περὶ ὑποτιμήσεως τῆς ἀξίας τοῦ σίτου. Κατὰ τινὰ ἔκθεσιν τοῦ ἐν Βέρνῃ τῆς Ἑλβετίας προξένου τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν, ἐν ἔτει 1881 εἰσῆχθησαν εἰς Ἑυρώπην ἐκ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν 153 575 600 κοιλὰ σίτου, ἐξ ὧν 82550921 ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας· ἀλλ' αὐξανούσης ὁσημέραι τῆς τιμῆς τοῦ σίτου, ἔνεκα τῆς ζητήσεως, ἡ Ἀγγλία ἐμερίμνησεν ὅπως προμηθεύηται τὴν ἀναγκαίουσαν αὐτῇ ποσότητα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς κτήσεων. Πρωτίστως δ' ἐπέστησε τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐν Ἰνδικῇ παραγωγὴν, ὅπως εἰσῆχθησαν εἰς Ἑυρώπην καὶ ἰδίως εἰς Ἀγγλίαν ἐν ἔτει 1878-1879 κοιλὰ σίτου 1950125· ἐν ἔτει 1879—1880 κοιλὰ 4,098,360, ἐν ἔτει 1880—1881 κοιλὰ 13 896 166, ἐν ἔτει 1881—1882 κοιλὰ 37 078670. Ἡ αἴτησις αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς προστασίας καὶ τῆς ἐνθαρρύνσεως ἣν παρέχει ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν ἐν τῇ χώρῃ ἐκείνῃ. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι μετ' ὀλίγα ἔτη θὰ ἐξάγωνται ἐκ τῆς Ἰνδικῆς 320 ἑκατομμύρια κοιλῶν ἥτοι διπλάσια τῶν εἰσαγωμένων ἄλλοτε εἰς Ἑυρώπην ἐκ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἀνάπτυξις δὲ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἡ κατασκευὴ μεγάλου συμπλέγματος σιδηροδρόμων ἐν Ἰνδικῇ θὰ συντελέσῃ εἰς μείζονα ὑποτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ σίτου.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἑυρώπης, οἵτινες ὑπολογίζονται ἐν ὄλῳ εἰς 340 ἑκατομμύρια περίπου, καταναλίσκουσι καθ' ἑκάστην 84 ἑκατομμύρια βελονῶν, ἥτοι μίαν βελονὴν περίπου τέσσαρες κάτοικοι. Κατασκευάζονται δ' ἐν Ἀγγλίᾳ μὲν 54 ἑκατομμύρια βελονῶν (ὧν τὰ 37 ἐν μόνῃ τῇ πόλει Βιρμιγκάμ), ἐν Γαλλίᾳ 20 καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑυρώπῃ 10 ἑκατομμύρια.

Χωρικός, βλέπων ὅτι εἶναι μόνος ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ καὶ ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι ἀμαξαὶ εἶναι κεναί, «Νὰ σοῦ πῶ, λέγει πρὸς τὸν ἐλάτην, δὲν πειράζει, φεύγω καὶ αὔριο... Γιὰ μὲνα νὰ κάνετε τόσα ἔξοδα!...»